

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816215035
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3816215035.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti žalovaným: 1/ H. H., narodený X.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, T. Q., občan SR, 2/ O. H., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, T. Q., občan SR, o zaplatenie 6.944,51 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.944, 51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 170,77 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 6.944, 51 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 22.11.2016 domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia sumy 6.944,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 170,77 Eur , s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.944,51 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 23.10.2015 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom postupca postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu. Postupca uzatvoril so žalovanými 1/,2/ dňa 12.10.2009 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorá obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní nesplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy a preto postupca podaním z 30.09.2015 oznámil žalovaným , že ku dňu 29.09.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 7.264,24 Eur a pozostávala z istiny 5.684,73 EUR , riadneho úroku 1.383,04 EUR, úroku z omeškania 196,47 Eur. Podľa zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/, 2/ úver vo výške 6.000,- Eur , ktorí mali žalovaní splácať v mesačných splátkach po 97,81 Eur k 25. dňu v mesiaci , počnúc dňom 25.11.2009 a konečnou splatnosťou dňa 25.09.2019. Žalobca v tomto konaní uplatňuje splátky splatné od 25.11.2013 do 25.09.2019 v počte 71 a celkovej výške 6.944,51 Eur , úrok z omeškania vypočítaný ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky 170,77 Eur a úrok z omeškania z predčasne zosplatených splátok vo výške 8,05% ročne zo sumy 6.944,51 Eur od 30.09.2015 do zaplatenia.

2. Súd vo veci samej rozhodol Rozsudkom zo dňa 13.09.2017, č.k. 18Csp/87/2016-99, proti ktorému podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Súd druhej inštancie Uznesením zo dňa 27.02.2019, č.k. 19Co/12/2018-129 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil substitučne splnomocnený právny zástupca, ktorý vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v neprítomnosti žalobcu, nedostavili sa žalovaní 1/ a 2/ a neospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

4. Súd doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 27.02.2019.

5. Na základe vykonaného a doplneného dokazovania súd zistil skutkový stav, tak ako ho tvrdil žalobca: Dňa 12.10.2009 medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/,2/ úver vo výške 6.000,- EUR, pri úrokovej sadzbe 14,50 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 EUR mesačne, spracovateľským poplatkom 122,78 EUR, s výškou mesačných splátok 50,32 EUR od prvého čerpania do 31.10.2009 a vo výške 97,81 EUR od 25.11.2009, s počtom splátok 119 od 25.11.2009 a konečnou splatnosťou dňa 25.09.2019. Listom zo dňa 09.09.2015, označeným ako Výzva SLSP, a.s. vyzvala oboch žalovaných, aby uhradili dlžnú sumu 2.583,57 EUR (čo je dlžná suma k 08.09.2015) v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Žalovaní 1/ a 2/ túto výzvu neprevzali v odbernej lehote. Listom zo dňa 30.09.2015, označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti SLSP, a.s. v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery SLSP, a.s. vyhlásila ku dňu 29.09.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Listom zo dňa 30.10.2015, označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP a.s., že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015 postúpila pohľadávku na žalobcu. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 23.10.2015 SLSP, a.s. ako postupca postúpila predmetnú pohľadávku (čo je zrejmé aj z prílohy č.1 k tejto zmluve) na žalobcu ako postupníka. Výzvou z 25.04.2019 súd vyzval oboch žalovaných, aby sa vyjadrili, či žalobcovi resp. jeho právnenmu zástupcovi oznámili zmenu svojho trvalého bydliska, ku ktorej došlo k 11.5.2011 a aby sa zároveň vyjadrili, či im boli právnym predchodcom doručované výzvy pred postúpením pohľadávky na žalobcu a aby súdu oznámili dôvody ich neprevzatia v odbernej lehote. Predmetnú výzvu žalovaný 1/ neprevzal v odbernej lehote a žalovanej 2/ bola doručená 29.04.2019. Na výzvu súdu nereagoval ani jeden zo žalovaných.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na žalobe a svojich písomných vyjadreniach. Žalovaní 1/ a 2/ ostali pasívni.

7. Po právnej stránke súd žalobu posúdil podľa ustanovení týchto zákonov:

7.1.Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

7.2.Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7.3.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.4. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, k predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

7.5. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7.6. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.7. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7.8. Podľa bodu 10.5. Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný oznámiť Banke adresu, číslo telefónu, faxu, telexu alebo iných elektronických prostriedkov, na ktoré bude Banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty. Klient je povinný bezodkladne informovať Banku o akejkoľvek zmene týchto údajov. Ak klient o takejto zmene Banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú Banke známu adresu za riadne vykonané.

8. V prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáha voči žalovaným 1/a 2/ zaplata sumy 6.944,51 Eur s prislúšenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, Slovenskej sporiteľne a.s. (v texte uvádzané aj ako SLSP, a.s.), IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 23.10.2015 žalobca do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a žalovanými 1/ a 2/ podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby, nakoľko súdu predložil ďalšie listinné dôkazy vrátane dôkazov o doručovaní výzvy právneho predchodcu žalobcu z 09.09.2015 žalovanému 1/ na adresu T., L. (ktorú neprevzal v odbernej lehote a vrátila sa odosielateľovi 07.10.2015) a žalovanej 2/ na adresu T. (ktorú žalovaná taktiež v odbernej lehote neprevzala a vrátila sa odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote 07.10.2015). Právny predchodca žalobcu doručoval následne Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015 žalovaným 1/ a 2/ na vyššie uvedené adresy s tým, že žalovaný 1/ súdu nijako nepreukázal, že si splnil oznamovaciu povinnosť v súlade s bodom 10.5. Všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. a nepreukázal, že oznámil právnemu predchodcovi žalobcu zmenu trvalého bydliska. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu oboch žalovaných vyzval na úhradu dlžnej sumy výzvou z 09.09.2015, žalobca preukázal aj doručovanie tejto výzvy žalovaným, tiež bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu (SLSP, a.s.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 29.09.2015. Následne dňa 23.10.2015 SLSP, a.s. predmetnú pohľadávku postúpila na žalobcu. Súd sa po doplnení dokazovania stotožnil s právnym názorom žalobcu, a za kvalifikovanú výzvu považoval už výzvu z 09.09.2015, ktorá bola riadne doručovaná obom žalovaným, z čoho možno vyvodit', že v čase postúpenia pohľadávky (23.10.2015) napriek písomnej výzvy banky boli žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní

so splnením svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čím bolo preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Uvedené možno podporne vyvodiť aj z údajov, ktoré sú uvedené v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE (č.l. 14 spisu), že žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 787 dní. S odkazom na rozhodnutie súdu druhej inštancie súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že doručenie výziev bolo správne a medzi doručovaním výziev a postúpením pohľadávky na žalobcu uplynul taký čas, ktorý by umožnil žalovaným zareagovať na výzvy uspokojením pohľadávky.

9. Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čí i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

10. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (s odkazom napríklad na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

11. Žalobca preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, preto súd ďalej vecne preskúmal ním uplatňovaný nárok. Podľa obsahu Zmluvy o splátkovom úvere č. 373747545 ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským a zmluvu o splátkovom úvere je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z.. Súd u predmetnej úverovej zmluvy nezistil také skutočnosti, ktoré by spôsobili neplatnosť niektorého z jej ustanovení pre jeho rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ proti výške žalovanej sumy nevzniesli žiadne námietky. Súd má za to, že ani v spotrebiteľskom spore okrem neprijateľných zmluvných podmienok nevykonáva dokazovanie na preukázanie tvrdení (skutočností), ktoré spotrebiteľ nepredniesol a to ani cez ustanovenie § 295 CSP. Ak spotrebiteľ ako žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, stanú sa tieto tvrdenia nespornými (§ 151 ods. 1 CSP), preto akékoľvek dokazovanie nie je v tomto prípade pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné (§ 295 prvá veta CSP) a nesporné tvrdenia strán sa stanú pre účely rozhodnutia vo veci zisteným skutkovým stavom (§ 215 ods. 1 a 2 CSP) súd v spotrebiteľskom spore z vlastnej iniciatívy (bez návrhu) skúma len existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pričom za skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok (t.j. ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa) nemožno považovať posudzovanie splnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ spotrebiteľský úver vo výške 6.000,- Eur a žalovaní sa mu zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutých splátkach vrátiť a zaplatiť mu dohodnuté úroky. Túto povinnosť žalovaní porušili a poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s uzatvorenou zmluvou nesplácali, v dôsledku čoho sa dlh žalovaných 1/ a 2/ stal mimoriadne splatným dňa 29.09.2015. Dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 7.264,64 Eur. Žalobca si v spore uplatňuje len splátky úveru splatné od 25.11.2013 do 25.09.2019 v počte 71 a celkovej výške 6.944,51 Eur (71 x 97,81 Eur), preto nárok žalobcu je dôvodný. Právny predchodca žalobcu pohľadávku voči žalovaným z titulu nesplateného

úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere postúpil žalobcovi ako postupníkovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015. Vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané, že by si žalovaní 1/ a 2/ svoj dlh vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX splnili, resp. že by tento jeho záväzok zanikol iným spôsobom než splnením, súd považoval žalobu za dôvodnú a vyhovel jej v plnom rozsahu. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho im okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu vzniku omeškania činila 0,05 %. Súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t.j. 8,05 % ročne v súlade s § 517 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení do 31.1.2013.

12. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. V zmysle v bode 12 rozsudku citovaných ustanovení ak žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, patrí mu voči žalovaným 1/ a 2/ náhrada trov konania, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.